

ת"פ 37487/04/14 - מדינת ישראל נגד אביאל מאיר עקיבא

בית משפט השלום ברחובות

ת"פ 37487-04-14 מדינת ישראל נ' עקיבא

בפני
בעניין: כבוד השופטת - נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אביאל מאיר עקיבא

הנאשם

נוכחים

ב"כ המאשימה עו"ד מיקי ברגר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד יוסי פריינטי

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בהתאם לפירוט הבא:

בפרט האישום הראשון - בעבירה של חבלה במזיד ברכב, לפי סעיף 413 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

בפרט האישום השני - בעבירה של הסגת גבול, לפי סעיף 447(א)(1) לחוק העונשין.

בפרט האישום השלישי - בעבירה של פריצה לרכב, לפי סעיף 413 רישא לחוק העונשין.

בפרט האישום הרביעי - בעבירות של פריצה לרכב בכוונה לגנוב, לפי סעיף 413 סיפא לחוק העונשין וגניבה מרכב, לפי סעיף 413ד(א) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות פרט האישום הראשון, ביום 22.11.13, בסמוך לשעה 04.50, ברחוב דנציגר בחדרה, השליך הנאשם אבנים על רכב חונה מסוג יונדאי. במעשיו שבר הנאשם את זכויות המראה הימנית של הרכב

עמוד 1

וגרם לשריטות וכיפופים בדלת הנוסע הקדמית. עלות תיקון הנזקים לרכב היונדאי הינו 3,612 ₪.

בהתאם לעובדות פרט האישום השני, ביום 22.11.13, עובר למתואר בפרט האישום הראשון, בשעה שאינה ידועה במדויק, ברחוב דנציגר בחדרה, פתח הנאשם את דלת רכב חונה מסוג טויוטה ונכנס אליו.

בהתאם לעובדות פרט האישום השלישי, ביום 22.11.13, עובר למתואר בפרט האישום השני, בשעה שאינה ידועה במדויק, ברחוב דנציגר בחדרה, פתח הנאשם את דלת רכב חונה מסוג סוזוקי ונכנס אליו.

בהתאם לעובדות פרט האישום הרביעי, בין יום 27.12.12, בסמוך לשעה 18.00 לבין יום 28.12.12, בסמוך לשעה 05.15, ברחוב ראובן בגדרה, ניפץ הנאשם את חלון הדלת הימנית של רכב חונה מסוג מיניבוס של חברת מרצדס, ונכנס אליו. הנאשם גנב מרכב זה רדיו טייפ, טלפון נייד, מכשיר גלאי נסיעה לאחר, רישיונות של הרכב ותעודת ביטוח.

הנאשם ביצע את העבירות בהיותו שרוי תחת השפעת אלכוהול.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה עמדה על חומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם ועל הערכים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו ובין היתר, הגנה על קניינו של הפרט, בטחונו ופרטיותו.

מידת הפגיעה, לדידה של המאשימה, בערכים המוגנים הינה ממשית. הנאשם גרם נזק רב לכלי הרכב, כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול, בשעות לילה מאוחרות ואף התפרץ לכלי רכב וגנב רכוש שאינו קל ערך.

ב"כ המאשימה הדגישה כי מדובר בעבירות קלות יחסית לביצוע וכי קשה ללכוד את מבצעייהם. על כן, יש צורך בענישה מרתיעה שתהפוך את ביצוען ללא כדאיות.

לדידה של המאשימה, מתחם העונש ההולם בגין פרטי אישום 1-3 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל לבין 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. מתחם העונש ההולם בגין פרט אישום 4 נע בין 6 חודשי מאסר בפועל ועד 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

לזכות הנאשם יש לזקוף את העובדה שהודה במיוחס לו וחסך זמן שיפוטי יקר.

לדידה של המאשימה, אין לאמץ את המלצות שירות המבחן בדבר סיום עניינו של הנאשם באי הרשעה. התנאים שנקבעו בפסיקה לאי הרשעה אינם מתקיימים - סוג העבירה אינו מאפשר ביטולה של ההרשעה, שיקולי הענישה והגמול גוברים על שיקולי השיקום וכן, לא נמצאו נימוקים קונקרטיים עליהם הצביע הנאשם בדבר ביטול הרשעתו.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר אשר יכול וירוצה בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעוניו לעונש את נסיבות ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות של הנאשם. העבירות בהן הורשע הנאשם אינן ברף הגבוה. הנאשם הודה בביצוע העבירות וחסך זמן שיפוטי יקר.

הנאשם אדם צעיר, בעל עבר פלילי מינורי המונה הרשעה אחת בעבירה של העדר מן השירות. הנאשם אדם נורמטיבי, ביצוע העבירות חריג לאורחות חייו וחיי משפחתו. כך גם על פי התרשמות שירות המבחן. הוא עובד לפרנסתו ומתעתד להתחתן בקרוב.

לדידו של ב"כ הנאשם, נסיבותיו המיוחדות של הנאשם מאפשרות לסטות ממתחם העונש ההולם לקולא מטעמי שיקום. הוא עתר לאמץ את המלצות שירות המבחן כי הרשעתו של הנאשם תבוטל, להשית עליו צו של"צ, קנס ופיצוי לנפגעי העבירה.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו. הוא סיפר כי הוא עלה על הדרך הנכונה והוא לא ישוב ויחזור על טעויות שעשה.

תסקיר שירות המבחן

תסקיר שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם. הנאשם כבן 24 שנים, במערכת יחסים זוגית מזה מספר שנים, מתעתד להתחתן, עובד בפיצרייה. בילדותו, ניהל אורח חיים חרדי. בגיל 16 הפסיק לנהל אורח חיים חרדי, אך המשיך ללמוד במסגרות דתיות. שירת בצה"ל כמכונאי בחיל החימוש. על רקע הריחוק מהוריו וקשיי הסתגלות, ביצע מספר היעדרויות מן השירות בגין ריצה מאסר בכלא צבאי ובהמשך, שירותו הצבאי הופסק. לאורך השנים, עובד בעבודות מזדמנות.

שירות המבחן ציין כי הנאשם סיפר כי ביצע את העבירות תחת השפעת אלכוהול. הוא התקשה ליתן הסבר למעשיו ולא ביטא קשיים כלכליים כלשהם. עם זאת, הצליח לתאר באופן ראשוני ביותר כי ייתכן וצבר תסכולים רגשיים מתמשכים על רקע שאלות לא פתורות הנוגעות להיותו ילד מאומץ ולשאלת זהותו. הנאשם סיפר לשירות המבחן כי מאז מעצרו, הפסיק לחלוטין לצרוך אלכוהול. בבדיקות שתן שביצע הנאשם, לא נמצאו שרידי סמים.

הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו ואמר כי הפיק לקח מהפסול בהתנהגותו. לדבריו, הוא אינו זקוק לסיוע טיפולי.

שירות המבחן התרשם מאדם מסוגר, המתקשה בהבעה עצמית ורגשית. נושא במשקעים אישיים ורגשיים ובין היתר, בכל הנוגע לשאלת זהותו, היותו ילד מאומץ וכו'. לגישת שירות המבחן, תסכול ותוקפנות עמדו בבסיס ביצוע העבירות. אולם, הנאשם התקשה להסביר המניעים לכך. הנאשם כן, אך מגלה מודעות נמוכה.

עם זאת, הנאשם אדם נורמטיבי, ללא עבר פלילי, למעט הרשעה בעבירה של היעדרות מן השירות, ללא תיקים פתוחים התלויים ועומדים נגדו ואינו בעל קווי אישיות שוליים ועברייניים. הוא שיתף פעולה עם שירות

המבחן וגילה כנות. עוד התרשם שירות המבחן כי ההליך המשפטי מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע וכיום, מגלה יציבות רבה יותר במישורי חייו השונים. לדבריו, שילם חלק מהנזקים הכספיים שנגרמו עקב מעשיו.

לאור האחריות שנטל הנאשם על מעשיו, גילו הצעיר, שיתוף הפעולה המלא עם שירות המבחן, ההרתעה של ההליך המשפטי והיותו אדם נורמטיבי ללא קווי אישיות עבריינים, המליץ שירות המבחן כי הרשעתו של הנאשם תבוטל ויוטל עליו צו של"צ בהיקף של 180 שעות, בהתאם לתכנית שגיבש שירות המבחן.

דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות של חבלה במזיד ברכב, הסגת גבול, פריצה לרכב, פריצה לרכב בכוונה לגנוב וגניבה מרכב. את העבירות ביצע כשהוא שרוי תחת השפעת אלכוהול.

ב"כ הנאשם עתר כי עניינו של הנאשם יסתיים באי הרשעה, עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

הנאשם לא הצביע על פגיעה קונקרטית וממשית בעתידו. שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו של הנאשם, משום שזו עלולה לפגוע בעתידו וציין כנימוקים להמלצתו את גילו הצעיר, היותו אדם נורמטיבי ללא קווי אישיות עברייניים ובעל עבר פלילי המונה רק הרשעה אחת בעבירה של היעדרות מן השירות וכן, את שיתוף הפעולה המלא של הנאשם עם שירות המבחן.

אין די באמירות בעלמא ובפגיעה אפשרית בפוטנציאל תעסוקתי עתידי. אין לנאשם מומחיות מסויימת עליה הצביע אשר לא יוכל לעסוק בה באם יורשע. הודייתו בביצוע העבירה, גילו הצעיר והיותו אדם בעל אורח חיים נורמטיבי אינם יכולים להוות שיקול לעניין זה.

עוד אציין כי הימנעות מהרשעתו בדין של הנאשם, במקרה דנן, תפגע באופן מהותי בשיקולי ההרתעה. מעשיו של הנאשם, הכוללים פגיעה בקניינו של הפרט ובתחושת הביטחון, הנזק ועוגמת הנפש שנגרמו ממעשיו, מחייבים העדפת האינטרס הציבורי על פני האינטרס האישי של הנאשם.

התנאים המצטברים, שנקבעו בהלכת "כתב" ובהלכות המאוחרות לה, לפיהם ניתן להורות על המנעות מהרשעה של הנאשם, אינם מתקיימים.

על כן, הרשעתו של הנאשם תיוותר על כנה.

בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, בשלב הראשון, עליו לקבוע את מתחם העונש ההולם.

בטרם אקבע את מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הורשע הנאשם, אציין כי על אף שעסקינן בארבעה פרטי אישום, לא מצאתי לנכון לחלק את מתחם העונש ההולם לארבעה תתי מתחמים כאלה. פרטי אישום 1-3 עוסקים בעבירות שבוצעו במועד זהה ועל כן, לעבירות הנזכרות בפרטי האישום הללו, ייקבע מתחם עונש אחד אשר בו יישקלו כלל השיקולים הרלוונטיים. לכך יצטרף מתחם עונש הולם נוסף שיקבע באשר לעבירות הנזכרות בפרט האישום הרביעי.

בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה. בשלב השני, על בית המשפט לשקול שיקולים ונסיבות אשר אינן חלק מביצוע העבירה בה הורשע הנאשם.

הערכים החברתיים הנפגעים, כאמור, ממעשיו של הנאשם הינם שמירה על קניינו של הפרט, בפרטיותו ובתחושת הביטחון הפיזית והנפשית. כן, בסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת.

אין להקל ראש בחומרת העבירות אשר ביצע הנאשם. עבירות המבוצעות נגד הרכוש ובפרט, עבירות פריצה לכלי רכב וגניבה מרכב הן עבירות קלות יחסית לביצוע וטומנות בחובן קושי ללכוד את מבצעהן. חומרת עבירות אלו גם טמונה בנזק הרב אשר עלול להיגרם כתוצאה מביצוען, הן לפרט והן לציבור בכללותו. לא בכדי בחר המחוקק ליחד פרק נפרד בחוק העונשין לעבירות המבוצעות נגד הרכוש ולקבוע בגין עונש מקסימאלי בן 7 שנות מאסר.

בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה הינה פגיעה ממשית.

הנאשם ביצע העבירות כשהוא היה שרוי תחת השפעת אלכוהול, גרם נזק לכלי רכב ונטל מכשירים ומסמכים. מעשיו של הנאשם טומנים בחובם אלימות ותוקפנות וכן, פגיעה בתחושת הביטחון האישי והפרטיות.

בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשים במנעד רחב.

אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בפרטי האישום הראשון, השני והשלישי הינו החל ממאסר מותנה ועד 7 חודשי מאסר בפועל.

מתחם העונש ההולם בגין העבירות בהן הורשע הנאשם בפרט האישום הרביעי הינו החל ממאסר מותנה ועד 8 חודשי מאסר בפועל.

מעבר לנזק ולפגיעה בערכים מוגנים שנסקרו לעיל, הרי שהנאשם ביצע מעשים חוזרים ונשנים ואין המדובר במעידה חד פעמית.

הנאשם בעל עבר פלילי המונה הרשעה אחת שאינה ממך העניין. הנאשם הביע חרטה ובושה על מעשיו, הודה במעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר. לכך, יש ליתן משקל מסוים. עוד יש ליתן משקל לכך כי שירות המבחן ציין בתסקירו את שיתוף הפעולה של הנאשם, את היותו אדם נורמטיבי ללא קווי אישיות שוליים ועברייניים וכן, את

העובדה כי מאז מועד ביצוע העבירות לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים.

הנני גוזרת על הנאשם, כעונש כולל, בגין מכלול העבירות בהן הורשע, את העונשים הבאים:

חמישה חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, באופן שקבע הממונה על עבודות שירות בחוות דעתו מיום 02.09.15.

שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים לבל יעבור עבירה בה הורשע.

פיצוי למתלוננים בפרטי האישום הראשון והרביעי, עדי התביעה מספר 1, 7 בכתב האישום, בסך של 500 ₪, לכל אחד. הפיצוי יופקד עד יום 01.03.16 במזכירות בית המשפט.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו ביום 1.3.16 בשעה 08:00 ביחידה לעבודות שירות במפקדת מחוז דרום בבאר שבע. מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי מתנאי עבודות השירות ובכל ביקורות הפתע שיערכו בהן. כל הפרה של תנאי מתנאי עבודות השירות, תביא להפסקת המנהלית ולריצוי העונש בדרך של כליאה ממשית.

עותק גזר הדין יועבר אל הממונה על עבודות השירות .

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, יז' שבט תשע"ו, 27 בינואר 2016 במעמד הצדדים.